

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდამეთოთხმეტი

წინასწარმეტყველური ჩარჩოს გამოვლენა: არმაგედონისკენ მიმავალი სამმაგი ძალაუფლებების გააზრება

Jeff Pippenger

2024-02-27

უილიამ მილერის მიერ გამოყენებული წინასწარმეტყველური ჩარჩო იყო წარმართული რომის ორი გამაპარტახებელი ძალის სტრუქტურა, რომელსაც მოსდევდა პაპის რომი. Future for America-ს მიერ გამოყენებული წინასწარმეტყველური ჩარჩო არის წარმართული რომის სამი გამაპარტახებელი ძალის სტრუქტურა, რომელსაც მოსდევს პაპის რომი და შემდეგ განდგომილი პროტესტანტიზმი. რომის სამი გამოვლინება არის გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის ის სამი გამაპარტახებელი ძალა. ეს ჩარჩო დიდწილად იქნა ამოცნობილი იმ წინააღმდეგობით, რომელიც მიმართული იყო დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელი ექვსი მუხლის ნათლის წინააღმდეგ, რომელიც გაიხსნა დასასრულის ჟამს, 1989 წელს.

რომის პირველი ორი გამოვლინება განსაზღვრავს თანამედროვე რომის, რომის მესამე და უკანასკნელი გამოვლინების, წინასწარმეტყველურ შემადგენლობას. თანამედროვე რომი განსაზღვრავს უკანასკნელი დღეების საბოლოო სამმაგი მდევნელი ძალის სტრუქტურას. მჭიდროდ დაკავშირებული, თუმცა მკაფიოდ განსხვავებულია ბაბილონის სამი გამოვლინება. პირველი იყო ნიმროდის ბაბელი. მეორე იყო ნაბუქოდონოსორისა და ბელშაცარის ბაბილონი. ეს ორი წინასწარმეტყველური მოწმე ერთად განსაზღვრავს თანამედროვე ბაბილონის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს. თუმცა ერთ დონეზე თანამედროვე რომი და თანამედროვე ბაბილონი ერთი და იგივე ერთეულია, ბაბილონის სამი გამოვლინება მიუთითებს ბაბილონის საბოლოო დაცემასა და ცოდვის კაცის ამპარტავნობაზე.

ბაბილონის დაცემა ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში ვრცელი და კონკრეტული თემაა, ისევე როგორც რომის პაპის ქედმაღლობა. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში ერთ-ერთი იმ ანგელოზთაგანი, რომელიც შვიდ უკანასკნელ წყლულს ასხამს, მოდის, რათა კონკრეტულად მიუთითოს ბაბილონის სამსჯავრო, რაც მისი დაცემის სხვა გამოხატულებაცაა.

და მოვიდა ერთ-ერთი იმ შვიდ ანგელოზთაგანი, რომელთაც შვიდი თასი ეჭირათ, და მელაპარაკა მე, მითხრა: მოდი აქეთ, და გიჩვენებ სასჯელს დიდი მეძავისას, რომელიც მრავალ წყალზე ზის; რომელთანაც იმრუშეს დედამიწის მეფეებმა, და დედამიწის მკვიდრნი დათვრნენ მისი სიძვის ღვინით. და წამიყვანა მე სულით უდაბნოში; და ვიხილე დედაკაცი, რომელიც იჯდა ალისფერზე შემოსილ მხეცზე, სავსეზე გმობის სახელებით, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა. გამოცხადება 17:1-3.

ანგელოზის საქმეა, იოანეს უჩვენოს იმ დედაკაცის სამსჯავრო, რომელსაც შუბლზე აწერია: „საიდუმლო ბაბილონი“.

და დედაკაცი შემოსილი იყო მოწეულითა და ალისფერით, და შემკული იყო ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტებით, და ხელში ეპყრა ოქროს სასმისი, სავსე სიბილწითა და მისი სიძვის უწმინდურებით. და მის შუბლზე ეწერა სახელი: საიდუმლო, ბაბილონი დიდი, მეძავთა და ქვეყნის სიბილწეთა დედა. და ვიხილე დედაკაცი წმიდათა სისხლითა და იესოს მოწამეთა სისხლით დამთვრალი; და როცა იგი ვიხილე, განვცვიფრდი დიდი საკვირველებით. გამოცხადება 17:4-6.

გეოპოლიტიკური აპარატი, რომელსაც პაპობა უკანასკნელ დღეებში იყენებს იმათი სადევნელად, ვისაც იგი ერეტიკოსებად მიიჩნევს, წარმოდგენილია როგორც „ალისფერი მხეცი, გმობის სახელებით სავსე, რომელსაც ჰქონდა შვიდი თავი და ათი რქა.“ ის ფაქტი, რომ იგი მხეცზე ზის, აჩვენებს, რომ იგი აკონტროლებს მხეცს, როგორც მხედარი — ცხენს.

და დედაკაცი, რომელიც იხილე, არის ის დიდი ქალაქი, რომელიც მეფობს დედამიწის მეფეებზე. გამოცხადება 17:8.

„შვიდი თავითა და ათი რქით აღჭურვილი ალისფერი მხეცი“ არის თანამედროვე რომი და წარმოადგენს იმ გეოპოლიტიკურ წყობას, რომელსაც ქალი იყენებს, როდესაც უკანასკნელ დღეებში დევნის ღვთის ერთგულებს. ქალი არის თანამედროვე ბაბილონი, დიდი ქალაქი, რომელიც მეძაობს და მეფობს ქვეყნის მეფეებზე. ბაბილონის პირველი ორი გამოვლინება, წარმოდგენილი დაბადების წიგნის მეთერთმეტე თავში ბაბილით და დანიელის წიგნის მეოთხე და მეხუთე თავებში ბაბილონით, აღწერს თანამედროვე ბაბილონის ამპარტავნებასა და დაცემას უკანასკნელ დღეებში. ქალი, რომელიც განიკითხება გამოცხადების წიგნის მეჩვიდმეტე თავში, არის თანამედროვე ბაბილონი, ხოლო მხეცი, რომელზეც იგი მეფობს, არის თანამედროვე რომი. მან იმეფორნიკა ქვეყნის მეფეებთან, და ისინი ერთად ერთი ხორცი არიან.

ამიტომ დატოვებს კაცი თავის მამას და თავის დედას და მიეკრობა თავის ცოლს; და იქნებიან ერთ ხორც. დაბადება 2:24.

თუმცა ისინი ერთნი არიან, თანამედროვე რომისა და თანამედროვე ბაბილონის გარკვეული წინასწარმეტყველური ელემენტები ღვთის სიტყვაში ერთმანეთისგან გამიჯნულია. თანამედროვე ბაბილონის ისტორია, როგორც ეს ბაბელისა და ბაბილონის ორი მოწმის მიერ არის დადგენილი, შეეხება მის ქედმაღლობასა და მის საბოლოო დაცემას. დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლში ჩრდილოეთის მეფე გამოყენებულია პაპობის წარმოსადგენად. რომის პაპი სატანის მიწიერი წარმომადგენელია.

„ამქვეყნიური სარგებლისა და პატივის მოსაპოვებლად, ეკლესია მიყვანილ იქნა იმისაკენ, რომ ეძია ქვეყნის ძლიერთა კეთილგანწყობა და მხარდაჭერა; და ამგვარად, ქრისტეს უარყოფის შემდეგ, იგი აღძრულ იქნა, მორჩილება შეეთვალა სატანის წარმომადგენლისთვის — რომის ეპისკოპოსისთვის.“ The Great Controversy, 50.

სატანას სურდა ღმერთი ყოფილიყო, და მისი სურვილი იყო, დაეპყრო ღვთის პოლიტიკური და რელიგიური ტახტები.

როგორ ჩამოვარდი ზეციდან, ჰე ლუციფერ, ცისკრის ძეო! როგორ დაეცი მიწამდე, ერების დამამხოველო! რადგან თქვი შენს გულში: ავალ ზეცად, ღვთის ვარსკვლავებზე მაღლა აღვამაღლებ ჩემს ტახტს; დავჯდები საკრებულოს მთაზე, ჩრდილოეთის კიდეებში; ავალ ღრუბელთა სიმაღლეებზე; უზენაესს დავემსგავსები. ესაია 14:12–14.

სატანას სურდა თავისი ტახტის ამაღლება (რომელიც სამეფო მმართველობის სიმბოლოა) „ღვთის ვარსკვლავებზე მაღლა.“ ღვთის ვარსკვლავები ანგელოზები არიან და ღვთის მმართველობის მოწყობას წარმოადგენენ. სატანას სურდა „ასევე“ დამჯდარიყო „საკრებულოს მთაზე, ჩრდილოეთის კიდეებში.“ საკრებულო ეკლესიაა, და იგი იერუსალიმში მდებარეობს, რომელიც ჩრდილოეთის კიდეებშია. „ჩრდილოეთის კიდეებში“ ტახტზე დაჯდომა ნიშნავს ჩრდილოეთის მეფედ ყოფნას. ქრისტე არის ჩრდილოეთის ჭეშმარიტი მეფე, რომელიც აგრეთვე ღვთის მმართველობაზეა მეფე. სატანას სურდა „უზენაესის მსგავსი“ გამხდარიყო.

კორაზის ძეთათვის — გალობა და ფსალმუნი. დიდია უფალი და დიდად საქებარია ჩვენი ღვთის ქალაქში, მისი სიწმიდის მთაზე. მშვენიერია თავისი მდებარეობით, მთელი დედამიწის სიხარულია სიონის მთა, ჩრდილოეთის მხარეებზე — დიდი მეფის ქალაქი. ღმერთი ცნობილია მის სასახლეებში, როგორც თავმესაფარი. ფსალმუნი 48:1–3.

სატანის მიწიერი წარმომადგენელი არის რომის ეპისკოპოსი (პაპი). დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში გამოსახულია რომის პაპის საბოლოო აღზევება და დაცემა, და იქ პაპი წარმოდგენილია როგორც ჩრდილოეთის მეფე. იგი არის კათოლიკური ეკლესიის თავი, ხოლო სიტყვა „კათოლიკური“ ნიშნავს უნივერსალურს. იმისათვის, რომ სატანას გაეყალბებინა ქრისტეს ორი ტახტი (პოლიტიკური და რელიგიური), მან შექმნა კათოლიკური ეკლესია იმ მიზნით, რომ ჰქონოდა მსოფლიო რელიგიური სისტემა, როდესაც იგი უკანასკნელ დღეებში დაიწყებს ქრისტეს განსახიერებას.

„ამ წარმართობასა და ქრისტიანობას შორის კომპრომისმა შედეგად მოიტანა წინასწარმეტყველებაში ნაწინასწარმეტყველები „ცოდვის კაცის“ ჩამოყალიბება, რომელიც ეწინააღმდეგება ღმერთს და საკუთარ თავს ღმერთზე მაღლა აღამაღლებს. ცრუ რელიგიის ეს გიგანტური სისტემა სატანის ძალის შედეგია — მისი ძალისხმევის ძეგლი, რომ ტახტზე დაჯდეს და დედამიწას თავისი ნებისამებრ მართავდეს.“ The Great Controversy, 50.

სატანამ შექმნა მსოფლიო რელიგიური სისტემა და ასევე მსოფლიო პოლიტიკური წყობა, იმ მიზნით, რომ გაეყალბებინა ხელისუფლების ის ორი ტახტი, რომლებზეც ჭეშმარიტი ჩრდილოეთის მეფეა დამჯდარი. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათი მეფე, რომლებთანაც მეძავი მრუშობს და რომლებზეც უკანასკნელ დღეებში ბატონობს, წარმოადგენს შვიდთავიან და ათრქიან მხეცს, რომელზეც მეფობს ის ქალი, რომელსაც შუბლზე აწერია: ბაბილონი. მეჩვიდმეტე თავში ეს ათი მეფე „შეიძულებენ მეძავს, და გააუკაცრიელებენ მას და გააშიშვლებენ, და შეჭამენ მის ხორცს, და ცეცხლით დაწვავენ მას“. ამგვარად არის წარმოჩენილი მისი სამსჯავრო. ბაბილონის სამი გამოვლინება

საბოლოო ბაბილონის დაცემას მიუთითებს. რომის სამი გამოვლინება მიუთითებს იმ პოლიტიკურ წყობაზე, რომელზეც იგი მეფობს.

გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის უწყება მიმართავს თანამედროვე ბაბილონის საბოლოო დაცემას, ისევე როგორც დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეოთხე და ორმოცდამეხუთე მუხლები. მისი საბოლოო დაცემა მოხსენიებულია გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში, თუმცა კიდევ უფრო კონკრეტულადაა აღწერილი მეთვრამეტე თავში. დანიელის მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილი თანამედროვე ბაბილონის საბოლოო დაცემა, რომელსაც თან ერთვის მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზის ილუსტრაცია და მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავების მიერ საბოლოო დაცემის აღწერა, უნდა იქნეს შეჯერებული, სტრიქონზე სტრიქონი. დანიელის მეთერთმეტე თავში თანამედროვე ბაბილონის საბოლოო დაცემა იდენტიფიცირებულია როგორც მოვლენა, რომელიც ხდება მაშინ, როდესაც იგი არავითარ შემწეობას არ იღებს.

და დასდგამს იგი თავისი სასახლის კარვებს ზღვებს შორის დიდებულ წმიდა მთაზე; მაგრამ მივა იგი თავის აღსასრულამდე, და ვერავინ შეეწევა მას. დანიელი 11:45.

შემდეგ მუხლში მიქაელი აღდგება და ადამიანური გამოსაცდელი ვადა დასრულდება. მუხლი იწყება სიტყვებით: „და იმ დროს.“ როდესაც თანამედროვე ბაბილონი ეცემა, ადამიანური გამოსაცდელი ვადა სრულდება და იგი მარტო კვდება. მესამე ანგელოზი მიუთითებს გამოსაცდელი ვადის დასასრულზე, რადგან იგი ცხადყოფს, რომ მსოფლიო ორ ჯგუფად არის გაყოფილი: მათ შორის, რომელთაც მხედის ნიშანი აქვთ, და მათ შორის, რომელთაც ღვთის ბეჭედი აქვთ. იმ დროს ღვთის რისხვა გადმოიღვრება თანამედროვე ბაბილონზე და მათზე, რომელთაც მიიღეს მისი ხელისუფლების ნიშანი.

და მესამე ანგელოზი გაჰყვა მათ და ხმამაღალი ხმით ამბობდა: თუ ვინმე თაყვანს სცემს მხედს და მის ხატებას და მიიღებს მის ნიშანს თავის შუბლზე ან თავის ხელზე, ისიც შესვამს ღვთის რისხვის ღვინოს, რომელიც შეურევლად არის ჩასხმული მისი გულისწყრომის სასმისში; და იტანჯება ცეცხლითა და გოგირდით წმიდა ანგელოზთა წინაშე და კრავის წინაშე. და მათი ტანჯვის კვამლი აღმართება უკუნიითი უკუნიამდე; და არ აქვთ მოსვენება არც დღე, არც ღამე მათ, ვინც თაყვანს სცემენ მხედს და მის ხატებას, და ვისაც კი მიღებული აქვს მისი სახელის ნიშანი. აქ არის წმიდათა მოთმინება: აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და იესოს რწმენას. გამოცხადება 14:9–12.

გამოცხადების მეთვრამეტე თავში დიდი მეძავის სამსჯავრო წარმოდგენილია როგორც თანმიმდევრული სამსჯავრო, რომელიც იწყება მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს, როდესაც მეორე ხმა მოუწოდებს ღვთის სხვა სამწყსოს, გამოვიდეს ბაბილონიდან. ოცდამეერთე მუხლთან მიახლოებისას მაღლის ჟამის დახურვა აღინიშნება; ამგვარად ცხადდება, რომ მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონიდან შეერთებულ შტატებში იმ დრომდე, ვიდრე მიხაელი აღდგება, არის დროის მონაკვეთი, რომლის განმავლობაშიც თანამედროვე ბაბილონის სამსჯავრო ხორციელდება, დიდი

დევნის ჟამს.

და ძლიერმა ანგელოზმა აიღო დიდი წისქვილის ქვასავით ქვა და ზღვაში ჩააგდო და თქვა: ასე ძალადობით დაემხოება ის დიდი ქალაქი ბაბილონი და აღარასოდეს მოიძებნება. და ქნართმკვრელთა, მუსიკოსთა, სალამურების დამკვრელთა და მესტირეთა ხმა აღარასოდეს ისმინება შენში; და ვეღარც ვერავითარი ხელოსანი, რა ხელობისაც უნდა იყოს იგი, მოიძებნება შენში; და წისქვილის ხმა აღარასოდეს ისმინება შენში; და სანთლის ნათელი აღარასოდეს გაბრწყინდება შენში; და სიძისა და პატარძლის ხმა აღარასოდეს ისმინება შენში; რადგან შენი ვაჭრები იყვნენ დედამიწის დიდებულნი; რადგან შენი გრძნეულებით შეცდნენ ყველა ერი. და მასში აღმოჩნდა წინასწარმეტყველთა და წმიდათა სისხლი და ყველა მათი, ვინც დედამიწაზე იქნა მოკლული. გამოცხადება 18:21–24.

ქვის ჩამოგდება, მუსიკოსთა და მუშაკთა დადუმება, სანთლის ჩაქრობა, სასიძოსა და პატარძლის ხმების დადუმება — ყოველივე ეს ძველი აღთქმიდან აღებული გამონათქვამებია, რომლებიც მადლის ჟამის დასრულებას გამოხატავს.

როდესაც დანიელის მეთერთმეტე თავი წინასწარმეტყველურად დაედება გამოცხადების წიგნის მეცამეტე და მეთოთხმეტე თავებს, და შემდეგ ეს ორი მონაკვეთი დაედება გამოცხადების მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავებს, ჩვენ ვპოულობთ წინასწარმეტყველების სამ ხაზს, რომლებიც, სხვა ჭეშმარიტებებს შორის, წარმოადგენენ თანამედროვე ბაბილონის საბოლოო დაცემას. ამ სამი ხაზიდან თითოეული წარმოადგენს იმ სამმაგ ძალათაგან ერთს, რომელთაც მსოფლიო მიჰყავთ არმაგედონამდე. დანიელის მეთერთმეტე თავი განსაზღვრავს მხეცს (პაპობას). გამოცხადების წიგნის მეცამეტე და მეთოთხმეტე თავები წარმოადგენენ იმავე ისტორიას, მაგრამ ცრუ წინასწარმეტყველის (ამერიკის შეერთებული შტატების) თვალთახედვიდან. გამოცხადების წიგნის მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავები განსაზღვრავენ იმავე წინასწარმეტყველურ ხაზს, მაგრამ იქ წარმოდგენილი ისტორია ფოკუსირებულია გველეშაპზე (გაერთიანებულ ერებზე).

სამივე ხაზი იწყება აღსასრულის ჟამს, 1798 წელს. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლი იწყება სიტყვებით: „და აღსასრულის ჟამს“. მუხლის დასაწყისში მოხსენიებული „აღსასრულის ჟამი“ არის 1798 წელი, და როდესაც ეს მუხლი აღსრულდა 1989 წელს, ესეც იყო „აღსასრულის ჟამი“, რადგან იესო დასასრულს დასაბამით წარმოაჩენს, როცა სურს თავის ხელმოწერა დაასვას მნიშვნელოვან ფაქტს. და უაიტი გვაუწყებს, რომ გამოცხადების მეცამეტე თავიც 1798 წელს იწყება.

„და როდესაც პაპობას, თავისი ძალისგან დაცლილს, იძულებული გახადეს, შეწყვეტოდა დევნა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც ამოდიოდა, რათა გაემეორებინა დრაკონის ხმა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და მკრეხელური საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც ეკლესიასა და ღვთის რჯულთან ომი აქვს გასაწევი, სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

წინასწარმეტყველების ხაზი, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში 1798 წელს იწყება, გრძელდება იმ დრომდე, ვიდრე ადამიანთა გამოცდის ვადა დასრულდება, როცა მიხეილი აღდგება. წინასწარმეტყველების ხაზი, რომელიც 1798 წელს იწყება — „როდესაც პაპობა, თავისი ძალისაგან გამარცვული, იძულებული გახდა შეწყვეტოდა დევნას“ — სრულდება იმით, რომ ღვთის რისხვა გადმოიდგრება მათზე, რომლებმაც მიიღეს პაპის ხელისუფლების „ნიშანი“. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში, როდესაც ანგელოზი იოანესთან მოდის, რათა უჩვენოს მას პაპის მეძავის სამსჯავრო, იოანე გადაყვანილია სწორედ „უდაბნოს“ დასასრულს, რომელიც 538 წლიდან 1798 წლამდე ისტორიულ პერიოდს წარმოადგენს. სულიერად 1798 წელს დაყენებული იოანე აღწესდის თანამედროვე ბაბილონის სამსჯავროს, რომელიც იწყება გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმით, რომელიც აცხადებს, რომ პაპობამ თავისი გამოცდის დროის სასმისი აავსო, და მისი სამსჯავრო შემდეგ გრძელდება მანამდე, ვიდრე გამოცდის ვადა დაიხურება, როდესაც წისქვილის ქვა ზღვაში იქნება ჩაგდებული.

სტრიქონი სტრიქონზე, ეს სამი სტრიქონი განსაზღვრავს თანამედროვე ბაბილონის საბოლოო დაცემას, რომელმაც სიძვა იმრუშა თანამედროვე რომის მეფეებთან. დანიელის მეთერთმეტე თავი არის პაპობის მოწმე, რომელიც წარმოდგენილია როგორც ჩრდილოეთის მეფე. გამოცხადების მეცამეტე და მეთოთხმეტე თავები არის ცრუ წინასწარმეტყველის მოწმე, ხოლო მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავები მოწმობენ გველშაპის (ათი მეფის) როლს. წინასწარმეტყველური ჩარჩო, რომელსაც Future for America იყენებს, დაფუძნებულია იმ სამ ძალაზე, რომლებსაც ქვეყნიერება მიჰყავთ არმაგედონისკენ.

ბაბილონისა და ბაბილონის ორი მოწმე განსაზღვრავს თანამედროვე ბაბილონის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს. ეს ორი მოწმე მეტყველებს პაპობრივი წინამძღოლის ამპარტავნებაზე, რომელიც თავს ქრისტიანად აცხადებს, ღმერთის ტაძარში ჯდება და თავს ღმერთად აცხადებს. ეს ორი მოწმე ასევე მიუთითებს მის საბოლოო დაცემაზე. პაპის თვითმალეობა და საბოლოო დაცემა, როგორც ეს ბაბილონის სამ გამოვლინებაშია წარმოდგენილი, სწორედ ის არის, რაც წინასწარმეტყველური ისტორიის ხილვას ამყარებს.

და იმ ჟამებში მრავალი აღდგება სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ; აგრეთვე, შენი ხალხის მოძალადენი აღზევდებიან, რათა ხილვა დაამტკიცონ; მაგრამ დაეცემიან. დანიელი 11:14.

ჩვენ განვაგრძობთ ბაბილონის სამი გამოვლინების განხილვას მომდევნო სტატიაში.

და მომესმა სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ერო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და არ მიიღოთ მისი წყლულებიდან. რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცამდე მიაღწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი უსამართლობანი. მიაგეთ მას ისევე, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და ორმაგად მიუზღეთ მისი საქმეებისამებრ; იმ სასმისში, რომელიც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. რამდენადაც მან განიდიდა თავი და განცხრომით ცხოვრობდა, იმდენივე ტანჯვა და გლოვა მიეცით მას; რადგან თავის გულში ამბობს: დედოფლად ვზივარ,

ქვრივი არა ვარ და გლოვას არასოდეს ვიხილავ. ამიტომ ერთ დღეს მოვა მისი წყლულები — სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და იგი სრულიად დაიწვება ცეცხლით, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც მას ასამართლებს. გამოცხადება 18:4–8.